

на нечестивите уста на египтянина; и ако сериозно говоришъ, ако думите ти са искрени

— Ако! повтори страстио египтянинъ.

— Ако с тъй, слушай! до сега ти бъше мой настойчикъ, стражъ, и ръководител, но ис бѣхъ приготвена на внезапното туй твое преобразяване. Не мысли (ти побѣрза да приложи като видъ въ страшните му очи да блѣсти пламенната му страсть) не мысли че презиратъ чувствата ти, презнателна ти съмъ даже, туй ма ласкае, но кажи . . . можешъ ли да ма послушашъ спокойно?

— Да, ако ще би да ма гръмне като молни думата ти.

— Обичамъ другого, рече Йона причервена по спокойна.

— Тако ми богощъ! заклевамъ са въ адъ! извика Арбакъ като са псиравцъ съ сичката си спага. Не дѣй смѣя да говоришъ тъй, не смѣя да са лъжешъ! Туй което каза ты е невъзможно. Кого си видѣла? кого си познала? Е? Йено! Туй е жалко привидѣніе; твой хитростъ; ты искашъ да спечелишъ време. Азъ може да та стреснаждъ, оплашихъ; какъто щешъ ма употреби; кажи че не ма обичашъ, че никога да не чуя, че обичашъ другого.

— Богое! извика Йона и растреперана отъ нечаканото туй насилие наченѣ горко да плаче.

Арбакъ са приближи повече и распаленото му дыханье опърли лицето на Йона; той я олуви за да я пригърне по тя сполучи да са измъкни изъ рѣцѣтъ му. Въ тъзи борба едно писмо пади отъ назвата ѝ, Арбакъ го видѣ и зе; то бѣ писмото което сутрешната бѣ проводилъ Главкъ. Йона пади на единъ столъ примрѣла отъ ужасъ.

Арбакъ прекара бѣрже презъ очи писмото; Йона не смѣяше да погледне, и не видѣ лицето му което станѣ мрачно като смърть, нито намръщеното му чело, нито растреперанытъ му уста. Арбакъ прочете писмото до края, рѣцѣтъ му го неволно истървахъ и устата му произнесъ съ престорна кротостъ:

— Писмописецъ ли е любовникътъ ти?

Йона плачаше.

— Говори! извика той.

— Той е! той!

— И ичето му тукъ е подписано, зве са Главкъ.

Йона като си сплете рѣцѣте глѣдаше на около като че търсяше помощъ или спасеніе.

— Слушай, рече Арбакъ, като си синши гласа като за да чува само тя; ты ще слѣбешъ въ гроба попарадъ, а не да стигнешъ до пригърдките на Главка. Какво мыслишъ ты? ще търпи ли Арбакъ